

са да направите другитѣ честиты; заприличайте на вашата добра майка; помагайте сѣкога на ближния си, и вамъ ще са помага тогази въ вашитѣ нужды: връхъ туй отгорѣ нашата исторія е живъ примѣръ! За трайна споменъ на тази честита случка ще дамъ да са направи богата плетень отъ бисеры и злато, дѣто ще обвія туй яйце, което щѣ покачѣ надъ олтаря въ нашата черковица. Тамъ ще ни напомня то вынѣги каква е голѣма божата милость къмъ нази, кога добро правиме.“

Предадени на тѣзи сладостни разговорки, не са осѣтихѣ какъ доде вѣчерята, по небесната синкавина бѣхѣ заблѣщукали звѣзды тукѣтамѣ. Двѣтѣ дѣчица напредъ и слѣдъ тѣхъ Болярина Арно и майка имъ тръгнахѣ къмъ къщи. Тамъ намѣрихѣ старыя Куна и воденчерина на приказка. Арно прегърна Куна, и му рѣче свой най-старъ и най-вѣренъ пріятель; сетнѣ стисна побратимскы рѣката на добрия воденчаръ. Сичкы наедно вечеряхѣ, и сърцето на сѣкиго бѣше препълнено отъ радость.

На сутринята вѣселбата станѣ обща по цѣла долина.

Новината че единъ голѣмецъ пѣтникѣ престигналъ, и че този голѣмецъ былъ мѣжа на добрата болярка, накара да са разшаватъ